Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25874
Copyright: Admont, Benediktinerstift

illa uexatur: quę a sapiencia di alienat.
Qui fuor bene libidini comparat: quia
sola animę pollutione ę pditione dia
bolus pascitur ę delectatur: S; uñ dia
bolus pascit ę uuit inde miseria am
ma mortis ę perit: sic ex subsequentib
ubis sepe dicti leuit manifeste possum
intelligere. Denq; inquit mortua est
Mortis anima miserabilis in semetipsa:
quando relicto d̃o creatore suo. in quo
ę p quę uiuere debuit. suggerente di
abolo qui est mors animę. uecis ę ē
cupiscentiis delectabilit insistere ñ me
ruit. Vita enim animę d̃s ę uirtutes: mors
ū diabolus ę uicia. Omnis ḡ homo cui
anima miserabilis huic morti succubu
it. ul succubuerit: necesse habet ut leui
tā istum imitet ę animali uita sua in ar
frusta ę partes concisa. i. ad obseruantiā
decē p̃ceptorę ę dilectionē di ę proxi
mi scilicet sic p̃misimus diuisa. omis filios
israel. omis uidel sensus suos minores ę extra
ores sollicite ad se intra se colligat: con
silium querens ab eis ę auxilium: q̃m
digne p commissis d̃o satisfacere debe
at. ad estis dicat omnis filii israel: decer
nite quid facere debeatis. Quasi dicat.
Omis uos sensus mei. quos ad me intra me
collecto. calamitatib meis unanimit ui
ad esse uideo: decernite quid facere debe
atis: constanter inquā insistite. ut miseri
animā meā quę uigore sapiencię destitu
ta quasi mortua apparet. in mēte ut
ę sanitati laboribus uris restituatis. Mox
ḡ ut spe qui ē in homine sensus suos in
ñores ę exñores in hunc modū alloquit:
fit p ceu dubio q̃d sequit. Transq; omis
ppls: quasi uni hominis sermone re
spondit. Sub nomine omis israel ppli:
spm. corpus. ę animam hominis ere
do nomen congrue posse designari.
De hoc enim ppl'o alibi dicitur: Et au
res tou ppli erant erecte ad librū. Stare
quidē omnis ppls ę erectas ad librū
aures habere dicitur: quando homo
totus ad timorē ę amorē di erectus. ea
quę ex testimonio sacre scripture facien
da didicit: opib efficacit impleri non
refugit. Sic sic cum ex timore ę amore
di stare uuultib meipsi: quasi uni ho
mine hominis respondet. Non recede
mus intabernacula mā. Spe ę anima
ę corpus hominis unus homo fiunt:
quando unū qd solum est necessariū.
tota intentione requirunt. Ad hoc
unū consequendū totus intrinsecus ar
debat incompabilis homo ille. ppha
scilicet DAVID qui dicebat. Unā petii
a d̃no hanc requiram: ut inhabitem in
domo d̃ni omnib diebus uitę meę. Si
quis ē sermo iste quē iam dictus ille
ppls respondere meipsi: quando ad
querendū unū illud necessariū sic uni
tus in semetipso fuit. Est reuera sermo
idē quē ę filii israel responderunt: q̃ndo
audito scelere ppetrato immuliere. una
nimit dixerunt. Non recedemus intra
bernacula mā: nec suā quisq; intrabit
domū. Qualit homo saluandus intrab
nacula sua ñ recedere. ppeq; domus in
tonū negare śmetipsi post p̃uaricati
onē debeat. p̃dictus ppha dauid ubis
suis euidenter nobis insinuat. Si ascendo
in lectum strati mei: si dedero somnum
oculis meis. ę palpebris meis dormita
tionē. ę requiē temporib meis: donec
inueniam locum d̃no tabernaculū
d̃o iacob. Ingo intabernacula non